Vrijdag, 13 Juni 1941

DAGBLAD

AMIGOE DI CURAÇAO

58ste Jaargang, No. 3322

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags)
Abonnementsprijs voor het Gebiedsdeel
fl. 1.50 per maand [Aruba fl. 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers fl. 0.10.

Adm.: Tel. 1550. Redactie: Tel. 1858.
Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur 16—18 uur.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres: Postbus 80, Willemstad.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.

Vertegenwoordigers voor de Verenigde Staten van Amerika:
M. D. BROMBERG & Associates Inc
19 to 25 West 44th Street, New York N. Y.

Raad van Geallieërden bijeen in Londen.

U. S. A. zal protesteren betreffende torpedering „Robin Moor."

Damascus en Beyrouth bieden nog weerstand.

GEALLIEERDEN TE LONDEN IN BIZONDERE ZITTING BIJEEN.

Vertegenwoordigers van alle Regeringen der Geallieerden van Groot-Brittannië kwamen heden met de Britse Regering samen in een eerste formele zitting.

Naar vernomen wordt, hebben de confererende Regeringen een manifest ontworpen, waarbij opnieuw het voornemen werd bevestigd om de landen, die door Duitsland bezet zijn, weder in te herstellen.

De Geallieerden van Groot-Brittannië namen verder een resolutie aan om de strijd voort te zetten tegen Duitse en Italiaanse verdrukking tot de overwinning behaald is en beloofden gezamenlijke bijstand in deze worsteling tot het uiterste van hun respectievelijke vermogens.

Churchill spreekt.

Churchill sprak de vergadering toe en zeide: „In deze 22ste maand van de oorlog komen wij hier samen in het oude St. James Paleis, dat zelf niet geheel ontkomen is aan het vuur van den vijand, teneinde de verheven doeleinden en vastberadenheid van de wettige en constitutionele Regeringen van Europa, wier landen onder de voet zijn gelopen, te proclameren en wij zien hier ook de blijde hoop van vrije mannen en vrije volken over de gehele wereld. Hier voor ons op tafel zien wij de namen der staten, wier grondgebied is aangevallen, wier mannen, vrouwen en kinderen ineengekrompen terneer liggen onder Hitlers juk. Hier zijn tevens de vertegenwoordigers van de Britse Dominions overzee, Canada, Australië, Nieuw-Zeeland en Zuid-Afrika, van Indië, Burma en van onze koloniën. Zij trekken hun zwaard voor deze zaak. Hier komen wij samen, terwijl van de overzijde der Atlantische Oceaan het steeds stijgend gezoem van hamers en draaibanken wordt overgedragen in een boodschap van aanmoediging en belofte van snelle en steeds groeiende hulp."

Verder zeide Churchill: „Wat een verschrikkingen, wat een misdaden hebben de handen van Hitler gebracht over Europa en over de wereld.

De ruïnen van Rotterdam, Warszawa en Beograd zijn monumenten, welke nog lang hierna de toekomstige generatie eraan zullen herinneren, hoe bombardementen werden uitgevoerd met berekende wetenschappelijke wreedheid op de hulpeloze bevolking. Ook hier op ons eiland en in Ierland kan de massavernieling worden aanschouwd. Doch veel erger dan deze zichtbare verwondingen is de ellende van de overwonnen volken. Wij zien ... verdrukt, geterroriseerd en misbruikt. Hun mannen worden bij millioenen gedwongen om te werken onder condities die in vele gevallen niet te onderscheiden zijn van echte slavernij. Hun goederen worden afgenomen of omgeruild tegen waardeloos geld. **Tsjechen, Polen, Nederlanders, Noren, Joegoslaven, Grieken, Fransen, Belgen en Luxemburgers brengen grote offers voor geloof en vaderland".**

Nog zei Churchill: „Wij weten, dat het moeilijk zal zijn, wij weten, dat het lang zal duren. Wij kunnen niet voorspellen welke maatregelen wij zullen treffen. Doch een ding is zeker: Elk spoor van Hitlers voetstap, elke vlek van zijn geïnfecteerde, rottende vingers zal worden afgewist en gezuiverd en indien nodig van de aardbodem worden losgeslagen.

Een jaar geleden werd Zijne Majesteits Regering alleen gelaten. Frankrijk viel en voor velen van onze vrienden zowel als onze vijanden scheen het tevens dat onze dagen geteld waren en dat Groot-Brittannië met zijn instellingen voor eeuwig zou wegzinken. Doch ik kan U verzekeren, dat, hoewel in het uur dat ons leger was gedesorganiseerd en haast geen wapenen bezat, toen haast geen kanonnen of tanks op Groot-Brittannië overbleven, toen haast al onze ammunitie-voorraden in Frankrijk waren verloren gegaan, het Britse volk er geen ogenblik aan gedacht heeft om vrede te sluiten met den overwinnaar. Integendeel proclameerden wij juist toen aan een ieder en niet slechts voor ons zelven, onze vastbeslotenheid om geen vrede te sluiten **tot elk der overwonnen landen bevrijd was en de nazie-overheersing zou zijn gebroken.**

Ziet, hoever wij sedert die treurige dagen van Juni, nu een jaar geleden, gevorderd zijn. Wij zijn meesters in onze eigen luchten en reiken thans steeds verder uit naar den vijand.

De Koninklijke Marine beheerst de zeeën. De Italiaanse vloot wordt gedwongen in de havens schuil te houden en de Duitse vloot is grotendeels in de pan gehakt en tot zinken gebracht.

Churchill vervolgde door te zeggen: „Hitler mag zich naar alle richtingen op het Europese vasteland keren, hij mag naar Afrika of Azië gaan. Doch het is met dit eilanden-fort, dat hij op het eind rekening zal moeten houden.

Wij zullen hem te land en ter zee weerstaan. Wij zullen hem overal op het spoor zijn. Hij zal nergens vrede vinden, geen rust, geen onderhandelen. En als hij tot wanhoop gedreven is, zal hij misschien een invasie proberen op dit Britse eiland. **Met hulp van God van Wien wij ons dagelijks bewust moeten zijn, zullen wij met vertrouwen onze plicht voortzetten tot onze taak verricht is.** Aan alle vrije mensen in alle landen, die voelen voor de zaak der vrijheid, zeg ik dit: Licht Uwe harten op, alles zal terecht komen".

Na de besprekingen tussen de geallieerde Regeringen bezocht Zijne Majesteit Koning George VI de geallieerde Regeringsleiders in het St. James Paleis (Londen, (AP), 12.6).

BOODSCHAP VAN CHURCHILL AAN MENZIES.

Churchill deelde aan Premier Menzies mede, dat de Australische troepen op Cyprus en in Syrië niet in de strijd zullen worden gezonden zonder voldoende steun van vliegtuigen en met zoveel mogelijk materiaal (Canberra, (AP) 12.6).

OP 21 MEI TORPEDEERDE DUITSE DUIKBOOT DE „ROBIN MOOR".

Het State Departement maakte bekend, dat volgens een eerste rapport van den Consul der Verenigde Staten te Pernambuco, het U. S. schip „Robin Moor" ongetwijfeld door een Duitse duikboot tot zinken is gebracht.

Het rapport voegde hieraan toe, dat de Commandant van de duikboot er volkomen van op de hoogte was dat de „Robin Moor" een schip was van de Verenigde Staten. Sumner Wells, Onder-Secretaris van Buitenlandse Zaken, deed deze bekendmaking bij een persconferentie. Het rapport van Consul Walter J. Linthicum is gebaseerd op een interview, dat hij had met 11 schipbreukelingen van het schip, dat zonk op 21 Mei in de Zuidelijke Atlantische Oceaan. 35 Personen worden vermist.

Welles las het volgende voor van het rapport:

„De „Robin Moor" is zonder twijfel tot zinken gebracht door een Duitse duikboot op 21 Mei, om 6 uur 's morgens Greenwich-tijd, op 6°10" Noorderbreedte en 25°40" Westerlengte. De Commandant van de duikboot was er volkomen zeker van dat het schip Amerikaans was. Alle schipbreukelingen zijn in goede gezondheid. Er is voor de schipbreukelingen gezorgd en een uitgebreid overzicht zal spoedig worden gegeven".

Stephen Early, Secretaris van den President, deelde mede, dat een volledig rapport op Maandag verwacht wordt, doch dat dit later zou kunnen worden. Hij zeide, dat dit nog door de autoriteiten zou moeten worden bestudeerd.

Het gelaat van Welles stond ernstig, toen hij voor de verslaggevers verscheen en de korte verklaring voorlas. Hij voegde eraan toe, dat zich bij de vracht van de „Robin Moor" geen oorlogs- of andere militaire materialen bevonden, welke zijn vervat in de neutraliteitswet. De algemene vracht bestond uit verschillende soorten goederen: staal, hout, kousen, automobielen, auto-onderdelen, radio-onderdelen en verschillende andere artikelen. De vracht was bestemd voor Lorenco Marquez, Kaapstad, Port Natal en East London. (Washington, (AP), 12.6).

DUITSLAND IS NOG NIET OVERTUIGD.

Een Duitse zegsman deelde mede, dat Duitsland nog steeds geen bewijs heeft, dat een Duitse duikboot het Noord-Amerikaanse koopvaardijschip „Robin Moor" tot zinken heeft gebracht. (Berlijn, (AP) 12.6).

ANTONESCU AANVAARDT DE TERUGREIS.

Antonescu verliet München per vliegtuig om 16 uur na een lunch, welke hem door Hitler was aangeboden. De besprekingen werden beschreven als hartelijk. Het communiqué deelde mede, dat de Roemeense Premier naar Bucaresti is vertrokken, nadat Von Ribbentrop hem naar het vliegveld had vergezeld (München, (AP) 12.6).

HANDELSOVEREENKOMST TUSSEN RUSLAND EN JAPAN.

Het Japanse nieuwsagentschap „Domei" deelde mede, dat Japan en Rusland een handelsovereenkomst hebben gesloten voor het inruilen van goederen, tot een bedrag van 60 millioen yen per jaar, behalve nog de gewone handelstransacties.

De Japanse Ambassadeur Generaal Yoshitsugu en de Russische Commissaris voor Buitenlandse handel tekenden de handelsovereenkomst, welke geldig is voor een jaar. Na afloop wordt deze hernieuwd, tenzij de ene partij aan de andere mededeelt, dat men haar wil beëindigen. (Tokio, (AP), 12.6).

DE OPMARS IN SYRIE.

Volgens Britse informaties werd verklaard, dat de Britse strijdkrachten naar het Noorden oprukken langs de Libanese kust en de oude havenstad Sidon hebben bereikt, halfweg naar Beyrouth. In de opmars naar Damascus hebben de Vrije Franse troepen de buitenwijken van Damascus, de Syrische hoofdstad, bereikt.

In de derde voornaamste oorlogssector hebben de Fransen zich uit Merdayoun teruggetrokken, volgens Britse berichten, die meldden, dat de strijd buitengewoon fel is en meestal op verre afstand met artillerie of machinegeweervuur wordt gevoerd.

Het Hoofdkwartier in het Midden-Oosten gaf een communiqué uit waarin de Franse weerstand wordt toegegeven en werd gezegd, dat de Vichytroepen worden misleid ten aanzien van de bedoelingen der penetratie van de Britten en Vrije Fransen.

Verder deelden de Britten mede, dat ongeveer de helft van de verdedigende strijdkrachten, welke men tot nu toe ontmoet heeft, naar de Vrije Fransen is overgelopen. Zij legden er de nadruk op, dat men het grootste gedeelte der Vichy-strijdkrachten nog niet heeft ontmoet. Ook werd gemeld, dat de Vrije Fransen thans een punt hebben bereikt, waar men deze hoofdmacht zal ontmoeten.

De waarnemers beschouwden het als van betekenis, dat terwijl de radio van Beyrouth voortdurend refereerde naar de Britse Imperiale opmars in Syrië, men de Vrije Franse colonne niet noemde, die zich thans buiten Damuscus bevindt.

De Britse luchtmacht ging intussen voort met het verlenen van steun aan de voortrukkende troepen.

Het communiqué deed melding van aanhoudende gevechts-patrouilles en verkenningsvluchten, doch zei niets van luchtgevechten.

De Royal Airforce berichtte ook over een aanval op de vijandelijke scheepvaart in de haven van Beyrouth in de afgelopen nacht in samenwerking met de marine-luchtmacht, gedurende welke aanval een Vichy-toestel werd neergeschoten. (Caïro, (AP), 12.6).

OORLOGSCOMMUNIQUE VAN VICHY.

De Britse en Vrije Franse troepen werden langs het gehele front in de kustzone tegengehouden.

De troepen, die gisteren erin slaagden om de Litani over te steken, werden tegengehouden bij ons weerstandscentrum ten Zuiden van Sidon.

Britse vloten gingen voort met het steunen van de landstrijdkrachten met heftige en voortdurende bombardementen. In de morgen werden aanvallen uitgevoerd door gepantserde voertuigen tegen onze stellingen even ten Noorden van Merdjayoun. Deze werden afgeslagen. Ten Oosten van de Hermon werden gisteren aanvallen gemeld in de streek ten Zuidzuidoosten van Kissou, waar onze verdedigingslinie niet doorbroken werd.

Gedurende de dag van 11 Juni ging onze luchtmacht voort met het beschieten en bombarderen van convooien en motor-parkeerplaatsen, waarbij hevige schade werd aangericht, vooral bij Sanamin ten Zuiden van Kissou. In de nacht van 11 op 12 Juni bombardeerde de Britse luchtmacht de haven van Beyrouth verschillende malen. Deze bombardementen hadden geen resultaat, aangezien de aanvallers energieke weerstand ondervonden van ons afweergeschut.

Heden was de luchtmacht van den tegenstander veel minder actief dan voorheen. Men voerde slechts verkenningen uit op grote hoogte.

(Vichy, (AP) 12.6).

Het nieuws van vandaag.

Het aandeel van de geallieerden in de oorlog is zeker te weinig bekend. Er wordt te weinig over gepubliceerd. Reeds herhaaldelijk is dat ter sprake gekomen.

Bij de persconferentie van Minister Welter verleden week Zaterdag wees een der vragenstellers daar reeds op. In de Verenigde Staten bestaat een „Inter-Allied Bulletin", dat op zeer bescheiden schaal de hulp van de geallieerden aan Groot Brittannië uitmeet. Thans komt een bericht uit Londen verhalen, dat een soort Raad van Geallieerden voor de eerste maal in het beschadigde St. James paleis te Londen is bijeen gekomen met de Britse regering. Churchill voerde het woord, en Koning George VI kwam tegen het einde van de vergadering persoonlijk een bezoek brengen. De vergadering — of zij als een Raad geconstitueerd werd, zegt het telegram niet, al zou men het opmaken — nam een resolutie aan, dat alle door Duitsland bezette landen weer zullen worden hersteld. Churchill sprak moed in en zei, dat alles in orde zou komen.

„De Italiaanse vloot schuilt weg. De Duitse vloot is in de pan gehakt".

Op blz. 1 staan de berichten hierover.

Verder zult u zich interesseren voor het Midden Oosten, waarover de telegrammen op blz. 1 staan. Damascus en Beyrouth blijven echter nog weerstand bieden, al zitten de Vrije Fransen al enkele dagen in de buitenwijken van de eerstgenoemde stad.

De Britten rukken thans op naar Palmyra. Dit is aan de bijbelkenners bekend onder de naam van Thadmor. Het ligt midden in de gloeiende hitte van de Syrische woestijn. De olieleiding uit Mosul loopt erlangs, evenals de busdienst die van Damascus naar Bagdad rijdt (snelbus: 36 uur in de hitte voor £ 7.—). Een zijlijn van deze enorme bus loopt naar Palmyra, ong. 300 km. van Damascus). Het is er dag in, dag uit, een verzengende hitte, die na een bezoek meer impressie heeft gemaakt dan de massale ruïne e.d. Deir ez Zor, dat ook genoemd wordt (blz. 3). ligt aan de Euphraat is vanuit Palmyra alleen langs kamelenpaadjes te bereiken. Vichy, dat eerlang best eens een officiële vijand zou kunnen worden, heeft bij de Britse regering geprotesteerd betreffende de Syrische quaestie. (blz. 2).

Berlijn zegt, dat de Duitse troepen naar Noord Afrika blijven stromen. (blz. 2). Rome zegt, dat de baai van Tobruk alleen te bevaren is door heel kleine vaartuigjes, omdat zij vol ligt met wrakken en vliegtuigen (blz. 2).

De Engelsen hebben in hevige mate bommen gegooid op het Ruhrgebied (blz. 2).

N. O. Indië en Japan.

Toevalligerwijze wel heel actueel is het volgende artikel uit het „Algemeen Handelsblad" van 15 Januari jl., dat dezer dagen hier in een pakje ontvangen werd.

De leider der Japanse handelsdelegatie in Nederlands-Indië, Kenkichi Yoshizawa, heeft dezer dagen verklaard: „Het is niet meer dan natuurlijk, dat Japan, dat niet-bezittende natie is, alle soorten hulpbronnen wenst te ontvangen van die naties, die bezittende naties zijn, en die in aardrijkskundig opzicht aan Japan grenzen".

In het vervolg van zijn rede — aan een maaltijd voor de Japanse kolonie te Batavia — voegde hij daaraan nog toe: „Ik geloof, dat de ontwikkeling van het in cultuur gebracht afgelegen gebied van Nederlands-Indië door de Japanners niet alleen Japan, maar ook Nederlands-Indië ten voordeel zou strekken, aangezien het nationale inkomen van Nederlands-Indië daardoor aanzienlijk zou worden verhoogd".

En hij besloot met de hoop uit te spreken, dat de autoriteiten van Nederlands-Indië het Japanse standpunt zullen begrijpen door het voorstel over een lange toekomst te overwegen, en dat zij zich niet zo kortzichtig zullen tonen.

Dit alles vereist enig commentaar. In de eerste plaats mag de vraag worden gesteld: is Japan, zoals de heer Yoshizawa zegt, inderdaad een „niet-bezittende" natie? Gaat voor Japan bijv. op, wat Duitsland aanvoert, dat zich bij de vrede van Versailles zijn koloniën zag ontnemen en voor zijn bevolkingstoename te weinig plaats vond in zijn beknotte ruimte? In zijn geldt de term voor Japan zeker niet. Want Japan heeft niet alleen koloniën, zoals het grote, en zeker nog niet geheel in cultuur gebrachte Formosa; maar het heeft bo-

vendien de beschikking over gewezen Duitse koloniale gebieden in de Zuid Pacific, die het als mandaatgebied van de Volkenbond te beheren kreeg, en in beheer hield, ook nadat het de Volkenbond verliet. Het heeft verder Korea en in menig opzicht Mandsjoekwo tot zijn beschikking, en langzamerhand ook rijke gebieden in Noord-China. Daarheen kan het ook het overschot van zijn bevolking spuien. Mogelijkheden, die bijv. Duitsland na Versailles miste, en die ook het zeer dicht bevolkte Nederland (268.4 inwoners per km.²) niet zou bezitten, wanneer de overzeese gebieden het eens niet langer mogelijk zouden maken om de bevolking van het moederland te helpen voeden. Zó bezien, kan Japan zeker niet een „niet-bezittende" natie heten. Wel kan men toegeven, dat de Japanse staat zelf niet rijk is, maar hij heeft op het Aziatische vasteland alle potentiële rijkdom, die hij zich wensen kan. Een overzicht van enige tijd geleden deed duidelijk uitkomen, hoe rijk aan bodemschatten de landen zijn waar Japan reeds nu de leiding van de gang van zaken heeft.

Japanners hebben vele handelsbelangen in Nederlands Oost Indië.

Bezien wij nu de verlangens, door den heer Yoshizawa uitgesproken, ten aanzien van het in cultuur brengen van afgelegen gebied in Nederlands-Indië nader, dan moeten wij opmerken, dat Nederlands-Indië sedert tientallen van jaren een politiek van de opendeur heeft gevolgd, ook wat betreft de medewerking van het buitenland aan het ontginnen van de millioenen vreemd (ook Japans) kapitaal in de Indische bodem en in Indische ondernemingen belegd. Altijd is die medewerking aangemoedigd, waarbij de deelnemende landen slechts aan één conditio sine qua non hadden te voldoen, namelijk dat hun arbeid zou geschieden onder het hoogste gezag van de Indische overheid, en dat geen enkel hoogheidsrecht aan buitenlandse ondernemers werd afgestaan.

Japan heeft dan ook in Nederlands-Indië rubber-, petroleum- hout-ondernemingen, verschillende handelshuizen, een kopermijn op Java (die men echter niet tot ontwikkeling heeft gebracht), enz.

Japanse visserij-bedrijven bestaan in Indië op vele plaatsen, en ook op Nieuw-Guinea, waar de Japanners in 1931 de concessies der geliquideerde Phoenix-Maatschappij overnamen, en o.a. ook een kleine katoen-onderneming vestigden te Momi. **Er zijn in Nederlands-Indië thans in totaal een goede 7000 Japanners gevestigd. Zij vormen daar, wat de buitenlandse kolonie betreft, de tweede in grootte, nl. de Duitsers.** Japan kan dus zeker niet klagen over tegenwerking van de Nederlands-Indische overheid.

Politieke invloed werd streng geweerd.

Dat die overheid in het verleden wel eens gevreesd heeft voorpogingen tot een economische en ook politieke penetratie, die haar ten opzichte van Japan niet langer vrij zou doen staan, zoals zij zich steeds ten aanzien van andere mogendheden vrij in haar hoogheidsrechten wenste te houden, vond zijn oorsprong in de enigszins scherpe houding, die door de Japanse pers werd aangenomen: evenals bijv. in 1934 door leden van de toenmalige handelsdelegatie, die zich over de hoofden der Ned.-Indische regering heen trachtten te wenden tot de Inlandse bevolkingsgroepen, en zich daarmede dus een politieke inmenging in de binnenlandse Indische zaken veroorloofden. Maar wie zich binnen de perken van loyale economische medewerking houdt, zal in Indië geen gesloten deuren vinden.

Toen de katoenaanplanten op Nieuw-Guinea in 1931 begonnen, lieten zij zich een tijdlang hoopvol aanzien. Later bleek dit gewas op grote schaal last te krijgen van insectenplagen enz., die men niet dan met de grootste moeite kon bestrijden. Lonend werd de cultuur niet. Toch is toen van Japanse zijde een voorstel gedaan om een gebied van 10.000 ha., in erfpacht te krijgen, met het recht om per ha. een Japansen opzichter te doen immigreren. Daartegen had de Indische regering bezwaren, omdat Japanners evenmin als Europeanen physiek bestand zijn tegen zware veldarbeid in de tropen, en omdat Java met zijn bevolkingsteveel gemakkelijk alle benodigde werkkrachten zou kunnen leveren, terwijl voor toeziend personeel 1 man per ha., niet in verhouding zou staan tot het belang der zaak als cultuuronderneming. Van Japanse zijde heeft men toen van die wens afstand gedaan, en de ontwikkeling van zaken heeft de Indische regering in het gelijk gesteld. Tot een grote katoenplantage is het in Noord-Guinea niet gekomen, omdat klimaat en bodem daarginds nu eenmaal niet bij uitstek geschikt zijn voor deze cultuur.

Steeds op de hoede voor Japan.

Later is in het Japanse parlement nog eens de wens om geheel Noord-Nieuw-Guinea te pachten ter sprake gebracht. De Japanse regering heeft toen ontkend, dat plannen daartoe bestonden. Maar het een met het ander heeft der Indische regering ten aanzien van zeer grootscheepse Japanse plannen een zekere voorzichtigheid in acht doen nemen, omdat zij in geen geval wilde, dat een „chartered company" van welke vorm en buitenlandse afkomst ook, overheids- en hoogheidsrechten in Nederlands-Indië zou uitoefenen.

Het lijdt overigens geen twijfel, dat ook nu en in de toekomst Japan welkom zal zijn om actief deel te nemen aan de verdere ontwikkeling van afgelegen gebieden in Nederlands-Indië, voorzover die niet als kolonisatie-terreinen voor Java's steeds groeiend bevolkingsoverschot moeten worden gereserveerd, in het belang dus der Indische inheemse bevolking zelve. Zeer zeker is er in Nederlands-Indië nog plaats voor nieuwe Japanse en andere buitenlandse ondernemingen. Zeer zeker zal ook Nederlands-Indië op handelsgebied met Japan datgene willen bereiken, wat aan beide landen ten voordeel kan strekken.

Dat er bij de uitwerking van de handelsbesprekingen moeilijkheden te overwinnen zijn, ligt voor de hand.

Nederlands hoge taak.

Wij behoeven er slechts aan te herinneren, dat in 1934 Japan zeer veel wilde leveren, en maar weinig wilde betrekken, en dat de zaken in dit tijdsbestek bijna andersom zijn. Men kan er echter op rekenen, dat de Indische autoriteiten het voordeel van een lange toekomst (en van een goede vriendschap met Japan) niet zullen verontachtzamen en dat zij zich niet kortzichtig zullen tonen. Maar de traditionele politiek der Indische regering, die gebaseerd is op gelijkgerechtigheid onder Nederlandse hoogheidsrechten van alle volken bij de economische verdere ontwikkeling der buitengewesten eist, dat geen bizondere voorkeursrechten eenzijdig worden gegeven. Daarvoor is het belang van de wereld als geheel — ook van het Europese continent — bij de Indische tropische productie-gebieden te algemeen en te groot. Het is juist Nederlands natuurlijke taak in het Verre Oosten om het belang van Indië in die brede zin met dat van de overige wereld in harmonie te brengen.

HET VICHY-PROTEST AAN GROOT-BRITANNIË.

De Vichy-Regering deelde aan de Britse Regering mede, dat men zal vermijden om enige actie te nemen, waardoor het conflict in Syrië zal worden uitgebreid, in een nota, die op 8 Juni naar Groot-Brittannië werd gezonden.

Het Britse antwoord, dat eveneens door Madrid werd gezonden, drukte hierover het genoegen uit en verklaarde, dat er geen bedoeling bestaat van agressie. De Franse nota waarschuwde Groot-Brittannië echter tegen de aanval op Syrië en het risico, dat deze de grootste gevolgen kan hebben. De Fransen herhaalden de bewering, dat al het Duitse personeel en materiaal, behalve enkele gewonden en beschadigde vliegtuigen, is verwijderd. De Britse nota antwoordde gedeeltelijk: „Men kan niet van Zijner Majesteits Regering verwachten, dat men in discussie treedt met de Regering van Maarschalk Pétain over het onderwerp van de betekenis der samenwerking".

De Britse Regering verklaarde, dat men de houding in Syrië baseert op de feiten (Londen, (AP) 13.6).

HOE DE STRIJD ZICH IN SYRIË ONTWIKKELT.

Een militaire zegsman deelde mede, dat de geallieerde troepen door Merdjayoun zijn gebroken, waar de Vichytroepen de centrale opmars in Syrië hadden opgehouden. Verder maakte men hier belangrijke voortgang in verspreide richtingen. De terugtrekkende Fransen slaagden er in de brug over de Litani op te blazen, waardoor de opmars van de Westelijke afdeling der centrale colonne, die naar de kust ombuigt, teneinde zich te voegen bij de linkervleugel, wordt vertraagd. De kustcolonne, die zich een weg vocht over de Litani-rivier, rukte verder op. De rechtervleugel, die in de richting van Damascus oprukt, is opgehouden. De eerste maal werd stilgehouden langs de Awad-rivier. In het centrum dreven de geallieerde strijdkrachten ook voorbij Kuneitra en bereikten Hamadiyah, waar men in Nooroostelijke richting zwenkte in de richting van Damascus langs een moderne hoofdweg. Franse Vichy-zeilschepen verwijderden de rest van de olievoorraden uit Beyrouth, welke ontkomen waren aan de bombardementen op 4 Juni (Jerusalem, (AP) 13.6).

FORMIDABELE AANVAL OP RUHRGEBIED.

Een zeer grote macht van Britse bommenwerpers viel in de afgelopen nacht het Ruhrgebied aan **in de hevigste aanval, welke ooit werd ondernomen op dat gebied.** Een groot gewicht aan bommen werd geworpen op industrie-objecten en vele grote branden werden gesticht (Londen. (AP) 13.6).

Britse bommenwerpers vlogen in de nacht binnen het Westelijke deel van Noord-West Duitsland en wierpen brisant- en brandbommen op verschillende punten in dit gebied, waarbij voornamelijk de woonwijken werden getroffen, deelde het DNB mede. Een aantal burgers werd gedood en gewond (Berlijn, (AP) 13.6).

TOBRUK DAG EN NACHT BESCHOTEN.

Italiaanse berichten uit Libye delen mede, dat lange-afstandskanonnen dag en nacht de Britse fortificaties van Tobruk bestoken, teneinde die te vernielen. De baai van Tobruk is veranderd in een schepenkerkhof door de duikbommenwerpers der asgenoten, terwijl slechts kleine stoom- en zeilschepen in staat zijn tussen de rompen der gezonken schepen door te manoeuvreren, doch deze worden ook onophoudelijk gebombardeerd (Rome. (AP) 12.6).

ITALIANEN IN ABESSINIË OMSINGELD.

Van gezaghebbende Britse zijde wordt medegedeeld, dat twee Britse colonnes, die de Omo-rivier in Abessinië hebben overgestoken, zich ten Oosten van Jimma hebben samengevoegd en de Italianen te Jimma hebben omsingeld (Londen, (AP) 13.6).

DUITSE EISEN TEN OPZICHTE VAN RUSLAND.

In goed ingelichte kringen werd vernomen, dat Duitsland zekere verreikende eisen ten opzichte van Rusland heeft vergroot. [De telefoonverbinding door Duitsland naar Bern werd afgebroken, terwijl dit bericht op Vrijdag uit Finland werd gezonden, zodat de rest niet ontvangen werd]. (Helsinki, (AP) 12.6).

INVASIEHAVENS OPNIEUW BESTOOKT.

Bommenwerpers van de Raf snelden in de middag over het Kanaal en uit de aardschokken en echo's, die op de klippen werden waargenomen, kon men opmaken, dat de invasiehavens wederom bestookt werden.

Na het scheen, werd de Duitse scheepvaart langs de Franse kust eveneens aangevallen. (Een Zuidoostelijke kuststad, (AP). 12.6).

LUCHTGEVECHT BIJ MALTA.

Officieel werd medegedeeld, dat 10 vliegtuigen der asstrijdkrachten heden bij luchtgevechten rond Malta werden neergeschoten, terwijl het onwaarschijnlijk is, dat een ander toestel de basis zal bereiken en andere beschadigd zijn. (Malta, (AP) 12.6).

KEULEN BRANDT.

Het nieuwsbureau van het Britse Ministerie van Luchtvaart deelde mede, dat de Raf-aanvallers in de afgelopen nacht een enorme brand in Keulen achterlieten en vele hevige branden na de aanval op Dusseldorf en Duisburg. Gebouwen in de dokken en andere industriewijken werden te Duisburg door de vlammen verslonden. Ook werden olie-opslagplaatsen in brand gezet. Een navigator van een vliegtuig noemde de brand van Keulen de grootste, die hij ooit gezien had. (Londen, (AP). 12.6).

KASPISCHE ZEEVLOOT BEËINDIGT MANOEUVRES.

De Britse radio herhaalde een bericht van de Moskou-radio, dat de Kaspische Zee flotilje van de Sovjetvloot juist een uitgebreide oefening heeft beëindigd. Dit toont aan, dat men volkomen is voorbereid op elke noodtoestand. (New York, (AP) 12.6).

NOREN ZULLEN EIGEN LAND BOMBARDEREN.

Zes Noorse bommenwerpers-eskaders, die in Canada zijn getraind, zullen spoedig de kust van hun door de Duitsers bezette geboorteland bestoken. Dit werd bekend gemaakt, toen gisteren aan boord van de „Exeter" de Noorse vlootcommandant Wilhelm Hagtvdet aankwam, die de jonge Noorse piloten opleidt en de operaties zal leiden. Naar vermeld zijn de Noren, die zijn gekozen voor dit terrein en de militaire objecten van Noorwegen kennen, in Engeland aangekomen. Zij zullen lichte lange-afstands-bommenwerpers voor de operaties gebruiken (Lissabon, (AP) 12.6).

JEZUIETEN COLLEGE TE BOGOTA IN BESLAG GENOMEN.

Het Collegio te San Bartolome te Bogota is door de regering van Colombia in beslag genomen. Gedurende meer dan drie eeuwen hebben de Paters Jezuïeten in dat college onderwijs gegeven. Door de conservatieve leden van Senaat en Kamer is hiertegen protest aangetekend. Het protest der senatoren luidt:

„Wij wensen in het verslag van de zitting van heden tot uiting te brengen onze blijvende weigering van instemming met en ons protest tegen de beroving de verdienstelijke Sociëteit van Jezus aangedaan door het sluiten van het beroemde San Bartolome krachtens de onconstitutionele bepalingen van een onrechtvaardige wet, die in 1937 tijdens een geheime zitting van de Senaat werd uitgevaardigd. Wij beschouwen 25 November 1940 als een treurdag voor de nationale cultuur, omdat op die dag een aanval is gedaan op de traditie en het erfdeel van een niet te vervangen middelpunt van opvoeding, dat geslachten van Columbianen heeft opgeleid en dat een bolwerk was van wijsheid en deugd".

In het protest van de leden van de Kamer werd de genomen maatregel een onrechtvaardige besmeuring van de opvoedkundige werkzaamheden van de Jezuïeten van San Bartolome genoemd.

Politiek en Oorlog

DE AANHOUDING VAN DE „ROBIN MOOR".

Duikboot droeg als embleem een lachende koe!

Het State Department maakte bekend, dat de schipbreukelingen van het Amerikaanse schip „Robin Moor" aan Consul Walter J. Linthicum mededeelden, dat hun schip werd getorpedeerd, nadat een duikboot, die zij beschreven als een Duitse, hun 20 minuten tijd had gegeven om het schip te verlaten.

Linthicum rapporteerde aan het State Department, dat aan de „Robin Moor" een halt werd toegeroepen door het flikkerlicht van de duikboot en opdracht werd gegeven, dat een reddingsboot met de scheepspapieren naar de duikboot moest roeien. De reddingsboot roeide naar de duikboot, die zich op een afstand van anderhalf mijl bevond. Toen lichtte men den duikbootcommandant in, dat het schip Amerikaans was, „Robin Moor" heette en voer van New York naar Kaapstad.

Nadat een officier van de „Robin Moor" tien minuten lang met den duikbootcommandant had gesproken, hoorden de schipbreukelingen, naar zij verklaarden, de duikbootcommandant opdracht geven om het schip binnen 20 minuten te verlaten. Later kreeg men 30 min. om van net schip te gaan.

Eerder op de dag maakte het State Department een kort overzicht van het Consulair rapport bekend, waarin bot werd beweerd, dat een nazie-duikboot willens en wetens het schip tot zinken had gebracht op 21 Mei, terwijl het zich op weg van New York naar Kaapstad bevond. Het rapport van den Consul maakte bekend, dat zodra vier reddingsboten waren neergelaten, het Amerikaanse schip midscheeps werd getorpedeerd en vervolgens met 30 schoten tot zinken werd gebracht, hetgeen 23 minuten duurde. De schipbreukelingen deelden aan Linthicum mede, dat de duikboot geen vlag of tekens droeg behalve de naam „Forricke" of „Lorickke", geschilderd op de commandotoren, tezamen met een embleem, dat zij beschreven als een lachende koe [sic!]. De reddingsboten met de bemanning en passagiers van de „Robin Moor" bleven 24 uur bijeen op de plek van het tot zinken brengen, aangezien de duikbootcommandant had beloofd, dat hij hun positie zou telegraferen, zodat zij konden worden gered. Er kwam echter nog geen hulp opdagen. De schipbreukelingen deelden aan den Consul mede, dat het schip de letters U.S.A. droeg, geschilderd aan weerszijden van de „Robin Moor" en bovendien nog een verlichte Noordamerikaanse vlag droeg (Washington, (AP) 12.6).

De herdenkingsdienst op 10 Mei temidden van de ruïnes der Nederlandse Protestantse kerk te Londen.

H. M. de Koningin bezichtigt de ambulance-auto, geschonken door Nederlanders te Washington.

AANTAL DODEN.

Bij de reeds onlangs gemelde hevige bombardementen boven Clydesdale en Merseyside, waarbij 1000 doden en 1300 zwaar gewonden vielen, behoorde de meerderheid tot uw geloofsgenoten. Het minste, wat u dus past te doen is voor hen en anderen te bidden, de mis op te dragen etc. Er vielen 8 priesters, 3 kerken, 4 kapellen, 3 scholen.

Kerkberichten

Week van Zo. 15 Juni t/m 21 Juni.
In de ritus der Dominicanen:
Zondag onder het Octaaf van Sacramentsdag.
Do.: H. Ephraem de Syriër, Diaken en Kerkleraar.
Vr.: Feest van het Allerheiligst Hart van Jezus.
Za.: Feest van het Allerzuiverste Hart van Maria.

KATHEDRALE ST. ANNA-KERK, Otrabanda.
Pastoor: M.J. v.d. Elsen O.P., tel. 1507

Zondag:

4.30 H. Mis.
5.30 H. Mis voor de mannen met gemene H. Communie.
7.— Kindermis.
8.30 Plechtige Hoogmis
18.30 Rozenkrans, Pontificaal Lof met preek door pater Rafaël Bührs. Processie en Te Deum ter sluiting van het 40-uren gebed.

Weekdagen:

6.— en 6.30 H. Mis.
19.— Rozenhoedje.
Vr. 5.30 Plechtige H. Mis
19.— Lof met preek.
Biechten: 's morg. na mis, 's avonds na Rozenhoedje, op verzoek en Zaterdag.

H. ROZENKRANSKERK, Pietermaai
Pastoor: C. v.d. Looy, O.P. tel. 2170, spreekuren: 8 uur en 19.45 uur.

Zondag:

4.30 en 6.— H. Mis
7.30 H. Mis (speciaal voor kinderen)
8.30 Hoogmis (P)
19.— Lof ter ere van het H. Hart.

Weekdagen:

5.30 H. Mis (beh. Za.)
6.— en 6.30 H. Mis
19.— Rozenhoedje.
Wo. 19.30 Congregatie jongens.
Vr.: 5.— Plechtige H. Mis ter ere van het H. Hart.
19.— Lof.
Op Zaterdag 7.— H. Mis (kind.).
Biechten: na Rozenhoedje. Zaterdag na 16 uur.

H. FAMILIE-KERK, San Mateo.
Pastoor: Th. Exler, O.P., tel. 2413.

Zondag:

4.45 en 6.30 H. Mis (P)
6.— Uitreiking H. Communie.
7.45 H. Mis voor kinderen
9.— Hoogmis (P)
19.— Lof ter ere van het H. Hart.

Weekdagen:

6.— en 6.30 H. Mis
19.— Vredeslof ter ere van het H. Hart
Do.: 7.— Congregatie voor de meisjes.
Do.: Van 16 uur af gelegenheid tot biechten.
Vr.: 6.— Gezongen H. Mis met zegen van het Allerheiligste.
Biechten: na Rozenhoedje. Zaterdag de gehele dag.

KERK O.L.V. VAN DE BERG CARMEL, Groot Kwartier.
Pastoor P. Elie O.P., tel. 8, dan vragen naar Pastorie Groot Kwartier., spreekuur: 8 — 10 uur, Zon-, feest- en weekdagen.

Zondag:

5.— H. Mis (P)
7.— H. Mis voor kinderen
8.15 Hoogmis (N. en Eng.) met Nederlands Mannenkoor
19.— Lof.
Weekdagen: 6.30 H. Mis.
Vr. 6.30 Gezongen H. Mis ter ere van het H. Hart.
Za.: 6.30 Kindermis.
Biechten: elke dag na H Mis en Zaterdagmiddag.

KERK VAN HET H. HART, Janwhe.
Pastoor A. C. de Valk O.P., geen telef., spreekuur: 7 — 9 uur.

Zondag:

5.— H. Mis (P)
8.30 Hoogmis (P)
18.— Lof.
Weekdagen: 6.30 H. Mis.
Vr. 6.30 Gezongen H. Mis.
Za. 7.— Kindermis.
Biechten: elke dag na H. Mis. Za. van 16 tot 18 uur.

H. THERESIA-KERK, Wishi.
Pastoor S. Hagemans O.P., geen telef., spreekuur: 7 — 8.15 beh. Zondag.

Zondag:

5.— H. Mis (P); 8.— Hoogmis (P): 18.30 Lof.
Weekd.: 6.30 H. Mis (behalve Zat.). Op Zat. 7 uur H. Mis voor kind.
Biechten: 's morgens na H. Mis tot 8 uur; Zat. van 16 — 19 uur.

KAPEL ST. MARTINUS-GEST.
Zo.: 7.— H. Mis 16.— Lof.
Weekd. 6.— H. Mis.
Di.: 16.— Lof.

P of N achtereen functie wil zeggen, dat preek of gebeden in de Papiamentse resp. Nederlandse taal gehouden worden.

NIEUW GEBED VAN PAUS PIUS XII.

Enkele dagen geleden heeft Paus Pius XII een gebed gepubliceerd ter ere van zijn patroonheilige St. Eugenius, wiens feestdag op 2 Juni gevierd wordt. Pius XII heette vóór zijn verheffing tot het pausschap **Eugenio** Pacelli. St. Eugenius is de 77e paus geweest, zat op de Apostolische Stoel van 655 — 657.

Enige toespeling op St. Eugenius komt in het **gebed** overigens niet voor. Aan het **gebed** is een aflaat van 500 dagen **verbonden** en een volle aflaat, indien **het in** staat van genade een maand lang dagelijks wordt gereciteerd. Hier is de text volgens „Osservatore Romano":

„Wij smeken U, almachtige God, het almachtig woord te spreken, dat de haat in liefde zal doen verkeren, de waanzin van menselijke hartstocht zal intomen, het lijden zal verzachten, de tranen der bedroefden zal afwissen, de landen en volken tot vrede zal voeren, opdat de Kerk, welke door U gesticht werd om alle volken rond het altaar des levens en der veilige rust te verenigen, U moge aanbidden en zich in U moge verheffen in een vrede, die eeuwen duren zal."

HET LIDO WORDT GEOPEND.

Morgenmiddag wordt er een nieuw café-restaurant in Punda geopend. Lido zal het heten. Het komt op het Helfrichplein 4. tegenover Casa Nova. De opening heeft plaats om 16.30 uur morgenmiddag. Als de gérant in dat restaurant zijn personeel op „Service" en netheid zal drillen zeker een aanwinst voor Curaçao.

NEDERLAND.

ONZE PRINSES GEEFT HAAR BLOED.

Prinses Juliana heeft zich in Canada aangesloten bij de vereniging van vrijwillige bloedgevers. Er is reeds een proef van Haar bloed genomen en Zij is ingedeeld bij groep „O". Zij zeide tot de doktoren, dat het Haar bekend was, dat Zij tot deze bloedgroep behoorde, maar Zij had zich aan de proef onderworpen, om nog eens duidelijk Haar physieke gezondheid te doen vaststellen, zodat Zij meer dan een pint bloed zou kunnen afstaan.

Zij werd ingedeeld bij de eerste klas bloedgevers en ingeschreven op de lijst van degenen, die zich beschikbaar gesteld hebben voor bloedtransfusie voor oorlogsgewonden.

ALLERLAATSTE NIEUWS

Officieel werd vernomen, dat de Verenigde Staten energiek zullen protesteren bij Duitsland tegen het tot zinken brengen van de „Robin Moor" en zullen eisen, dat dit incident zich niet zal herhalen, terwijl men tevens een schadeloosstelling zal vragen voor het verlies van de mensenlevens en de verloren goederen.

James Roosevelt, zoon van den President, onderbrak zijn reis van Caïro naar Londen ergens tussen Caïro en Portugal. Men denkt, dat hij een bezoek brengt aan Gibraltar en niet aan Dakar.

Uit Istanbul wordt gemeld, dat Britse gepantserde wagens oprukten van Deir Ez Zor naar Palmyra in een poging om de Franse strijdkrachten in het Zuiden van Syrië van achteren te omsingelen. De Britten gebruiken een schitterende woestijnweg en ondervinden slechts nu en dan tegenstand. Indien men Palmyra bereikt heeft men de keuze om de hoofdmacht naar Damascus of Homs te zenden.

De geallieerde aanval in Syrië maakt goede vorderingen. De Vrije Franse strijdkracht hebben twee dorpjes ten Oosten van Kissoué aan de rechterflank genomen, hoewel er geen bevestiging van Londen is, dat deze strijdkrachten zich reeds in de buitenwijken van Damascus bevinden. De centrale colonne bevindt zich ten Noorden van Mudjayoun, terwijl de linkervleugel van de geallieerden ten Noorden van Sidon oprukte. Het Britse communiqué van Caïro deelde mede, dat in de afgelopen nacht de geallieerde strijdkrachten in Syrië in alle sectoren voortgang hebben gemaakt, hoewel men in een sector werd opgehouden door de weerstand van de Vichy-troepen.

Behalve de hevige aanval op het Ruhrgebied, viel de Raf in de afgelopen nacht ook de dokken te Brest en Antwerpen aan.

Een gedeelte van een editie der **„Voelkischer Beobachter" welke een artikel van Goebels bevat, werd, volgens een bericht uit Berlijn, geconfisqueerd.**

De gevolmachtigde Duitse zegsman zeide niet in staat te zijn om de reden van deze buitengewone procedure te bespreken.

TER NAVOLGING.

De Coptische Katholieken hebben andere vastenregels dan wij. De leken vasten 107 dagen per jaar; alle geestelijken 144 dagen.

Op een vastendag blijft de Copt nuchter tot na zonsondergang (geen eten, geen drinken, niet roken). Daarna water en brood (zoveel men wil).

Curaçao.

BUITENGEWONE VERGADERING DER STATEN VAN CURAÇAO.

As. Maandag te 10 uur zijn door Zijne Excellentie den Gouverneur van Curaçao de Staten van Curaçao bijeengeroepen ter buitengewone vergadering.

Het enige punt van de agenda is: Mededeling door Zijne Excellentie den Gouverneur van Curaçao met Koninklijke machtiging te doen.

De hoofdambtenaren en verschillende particulieren zijn bij deze zitting uitgenodigd.

CUROM-NIEUWS.

Programma **Za.:** 8.35 Nieuwsbulletin.
12.15 Nieuwsbulletin, gevolgd door lunchmuziek.
19.30 Gevarieerd Programma.
20.30 Nederlands Nieuws en Nieuwsberichten.
20.45 **U vraagt, wij draaien.**
21.45 Wilhelmus, sluiting.

De luisteraars willen hun toestel wel zo zacht afstellen, dat ook hun buren of huisgenoten van hun radio kunnen genieten, kunnen praten en eventueel rusten.

BOTICA'S.

Deze week hebben de volgende botica's de Zondag- en nachtdienst:
Otrabanda: Del Pueblo.
Punda: Juliana.

NEDERLAND EN DE OORLOG.

Minister-president Gerbrandy sprak in zijn rede voor de B.B.C. onlangs o.a. het volgende: „10.000 koopvaardijmensen varen met 1½ millioen ton Nederlandse schepen". „De Nederlandse koopvaardij wordt heel veel gebruikt bij het vervoer van Engelse troepen".

In deze twee zinnen liggen de moed, de opoffering, de ontberingen van deze echt Nederlandse zeelieden verborgen.

Zij werken en vechten voor ons.

Laat ons op Curaçao hen helpen door belangstelling en steun aan het Zeemanshuis te geven. Geeft daarom dezer dagen overvloedig aan het „Comité Zeemanshuis".

„DE BELLOWS" VAN CURAÇAO.

De eerste opgave van de Raf over de maand Mei is ontvangen, het resultaat **505** vernietigde vijandelijke vliegtuigen.

De voorlopige organisatie van de Bellows op Curaçao is nu gereed en diegenen, die reeds lid zijn, kunnen één dezer dagen hun kaart en de naam van hun zelateur verwachten en deze zijn gereed de gelden te ontvangen.

Dit echter is nog slechts het eerste begin, want allereerst moet de organisatie worden opgebouwd, nu echter is alles gereed om ieder die wenst op deze manier mee te doen aan het verkrijgen van meer vliegtuigen, met open armen te ontvangen. Hoewel nog geen propaganda werd gemaakt, zijn reeds meer dan 530 personen toegetreden tot de organisatie.

Circulaires worden nu verzonden, inmiddels kunt U zich opgeven bij één van de navolgende z.g. air-pockets en het comité:

H. J. Nederhorst, N. V. Combinatie Pletterij-Nederhorst; W. A. Ellinghausen, Isla; Mr. J. J. Ellis, Stadhuis; Mr. W. Aberson, Stadhuis; W. A. Trinler, H.B.U.; I. H. Capriles, Maduro & Curiels Bank N.V.

Air-Pockets.

1. M. J. Broekman, Suffissant; 2. Major E. G. Faithorn, K.S.L.I.; 3. A. Elvers, John Henderson & Co.; 4. Mordy [illegible], Maduro, S.E.L. Maduro & Sons; 5. [illegible] van Kesteren, Hollandse Bank U[illegible]e N.V.; 6. R. Kruseman, Curaçao Trading Co., S.A.; 7. L. C. Zonruiter, K.L.M.; 8. H. van der Linden, K.N.S.M.; 9. A. Leaver, New Port; 10. Jacques Ellis, Club de Gezelligheid; 11. A. J. Bosch Reits, Ned. Ind. Gas Mij.; 12. Dr. C. Bonne, Openbare Gezondheidsdienst; 13. J. van der Heul, Dept. van Openbare Werken; 14. D. Duque, Douanekantoor; 15. M. C. Cadieres, Havenkantoor; 16. Manfred Brandao, Edwards Henriquez & Co.; 17. J. C. A. Debrot, E. & G. Martijn & Co.; 18. L. van Hese Mar. 1ste kl., Kustbatterij; 19. T. L. van Bruggen Mar. 1ste kl., Waterfort; 20. L. C. Chapman Handelskade 6; 21. Mej. R. Kasten, N.V. Combinatie Pletterij-Nederhorst; 22. Mr. W. Aberson, Stadhuis.

VORMEN OP BARBER EN WESTPUNT.

Morgen zal Zijne Hoogwaardige Excellentie de Apostolisch Vicarius van Curaçao, het H. Vormsel toedienen op Barber en Westpunt.

KATHOLIEKE SPORTCENTRALE

De oefendagen voor athletiek op de terreinen van de K.S.C. zijn Maandag en Donderdag om 17 uur.

Ook de vereniging „Boca Junior" heeft besloten in clubverband mee te doen.

Hartelijk dank aan allen die blijken van belangstelling hebben getoond gedurende de ziekte, voor en na het overlijden van onzen onvergetelijken

George Durgaram

Overleden 10 Juni 1941 in den ouderdom van 26 jaar.

Curaçao 13 Juni 1941.
O. G. SAMSON.

2—1

Ons Hoekje.

Dit zullen de Dames lezen.

MARIA VAN BOURGONDIË.

Er zijn in de geschiedenis niet veel prinsessen geweest, die zoveel minnaars gehad hebben als Maria van Bourgondië. Zij was de dochter van Karel den Stoute (1467 — 1477) en deze eerzuchtige vorst had tot bevordering van zijn staatsbelangen de hand van zijn dochter beloofd aan verschillende prinsen.

Reeds kort na haar geboorte, terwijl de prinses zelf nog in de wieg lag te kraaien, werden er drukke onderhandelingen gevoerd over de toezegging van haar hand. En zo bleef het tot aan de dood van Karel.

Er zijn wel twaalf vorstenzonen, die op hun beurt of soms ook wel tegelijk als minnaars van Maria optraden, zonder dat zij hun doel bereikten, en dat alles door toedoen van haar vader. Deze stierf in 1477 bij Nancy in de strijd tegen René van Lotharingen. Dit was een grote slag voor zijn toen twintigjarige dochter, en daar haar vader nog niet te kennen gegeven had met wien hij wilde, dat zij zou huwen, bracht zijn plotseling sterven haar in grote verlegenheid. Maria had toen te kiezen tussen vier prinsen, nl. den Dauphin van Frankrijk (later Karel VIII), den Hertog Johannes van Kleef, Graaf Philip van Ravenstein, een zeer aanzienlijk edelman en aartshertog Maximiliaan van Oostenrijk.

Zij beijverden zich allen door afgezanten en vertrouwden om de voorkeur te verkrijgen van de schone en tevens rijke prinses van Bourgondië. Het moet aan het schitterende Bourgondische hof soms wel een grappige wedloop geweest zijn tussen die verschillende onderhandelaars. De geschiedschrijvers weten er soms aardige toneeltjes van te verhalen. Zo was er als afgezant van het Franse hof een zekere Olivier, die van hofbarbier was opgeklommen tot die post. Om dien lastigen klant kwijt te raken, liet de Staatsdame der hertogin hem zeggen, dat de prinses met een man wenste te huwen en niet met een kind, hetgeen natuurlijk doelde op de nog zeer jeugdige leeftijd van den Dauphin.

Maar toen de huwelijks-bemiddelaar zich daardoor niet liet afschrikken, verklaarde Maria zich nog duidelijker. Ze hield zich alsof ze niets van zijn zending wist, en liet hem zeggen, dat ze geen barbier nodig had. Dit deed dan toch eindelijk Monsieur Olivier besluiten de aftocht te blazen. Bovendien was Lodewijk XII de toenmalige Franse koning de felste tegenstander geweest van Karel den Stoute, en dat feit legde voor de prinses misschien ook wel enig gewicht in de schaal.

Het was nu echter nog niet gemakkelijker voor de prinses geworden om de rechte keus te doen, want er kwamen voortdurend nieuwe minnaars aan haar hof opdagen.

Eindelijk verklaarde zich de prinses, om van al die last af te zijn, ten gunste van den Aartshertog Maximiliaan, hoewel zij twee jaar ouder was dan hij. Zoals dat bij verlovingen van vorstelijke personen wel meer het geval was, hadden bruid en bruidegom elkaar nog nooit gezien. De medevingers van Maximiliaan hadden hem aan de prinses voorgeschilderd als gebocheld, scheel en kreupel. Maria zal dus wel aangenaam verrast geweest zijn, toen zij haar aanstaande gemaal leerde kennen als een flinke, gezonde jongeman.

Het huwelijk werd voltrokken te Gent op de 18e Augustus 1477. Omdat men echter zeker wilde zijn van het huwelijk en om intrigues van de afgunstige medeminnaars te voorkomen, was de prinses reeds op de 26e April gehuwd met een gevolmachtigde van Maximiliaan, den Hertog van Beieren, die daarbij optrad als plaatsvervanger voor den Aartshertog.

Het schijnt een gelukkig huwelijk geweest te zijn. Maria heeft echter niet lang meer geleefd. Zij stierf reeds vijf jaren later, tengevolge van een val van het paard. Ze liet twee kinderen na, Philips (onzen lateren Philips den Schone) en Margaretha, die in 1507 landvoogdes der Nederlandse Gewesten was voor den minderjarigen Karel V.

AANZOEK PER WANDELSTOK

Tot voor enige jaren was het in sommige provincies van Spanje de gewoonte, dat de hand van een rijk meisje op een traditionele manier werd gevraagd. Wanneer de jongeman om de hand van een meisje wilde vragen, dan kwam hij op drie achtereenvolgende middagen een bezoek brengen aan de ouders van het meisje en zorgde er voor elke middag precies op dezelfde tijd het huis binnen te stappen.

De laatste keer liet hij „bij vergissing" zijn wandelstok staan, teneinde de vierde middag — belanstellend te komen vragen of hij zijn stok mocht hebben.

En dat moment van het halen van de wandelstok was zeer belangrijk want als de ouders en daarom ook het meisje besloten hadden den minnaar aan te nemen als toekomstigen echtgenoot, dan liet men hem rustig naar de stok vragen en werd hem deze als teken dat hij aangenomen was, overhandigd.

In het andere geval kwam hij niet eens tot de deur; want dan had men hem het een of ander reeds voor de voeten geworpen, hetgeen betekende, dat hij afgewezen was.

DRIE KLEUREN.

Op grond van uitgebreide studies heeft men thans vastgesteld, dat er vroeger — dat wil zeggen heel, heel vroeger — slechts drie kleuren waren, namelijk zwart, wit en rood. Een van de bewijzen voor deze stelling is onder andere het feit, dat er in oude, thans reeds lang dode talen nooit gesproken wordt over andere kleuren, dan rood, zwart en wit, zodat men gevoegelijk kan aannemen dat men van het bestaan van andere kleuren inderdaad niets afwist.

In het Amigoe-recept van de week leest u omtrent het verwerken van overgebleven aardappels.

Aardappel soesjes.

100 gr. koude aardappels, 1 dl. melk, 25 gr. bloem, 2 eieren, 50 gr. boter en iets zout. De melk met de boter aan de kook brengen. Alle bloem ineens toevoegen en ook de fijn gemaakte, gezeefde (of tot puree gemaakte) aardappels hierbij te doen.

Roer deze massa tezamen tot een bal. Daarna op een hoekje van de kachel deze bal ongeveer 5 minuten stevig doorroeren. Neem de pan van het vuur en voeg er één voor één de eieren bij onder goed roeren. Zonodig iets zout. Vorm met twee lepels de soesjes en laat ze in frituurvet gaar en bruin bakken. Laten uitlekken op grauw papier.

De aardappel soesjes dient u dan op met groente en vlees.

ARUBA

Eenheid onder de Nederlanders.

De heer **Gustave G. A. Nouel** zond ons uit Aruba een schrijven, waarin hij een gedocumenteerd betoog houdt voor meer eenheid van de Nederlanders uit alle Gebiedsdelen onderling. Er bestaat dikwijls zulk een verwijdering tussen de verschillende bevolkingsgroepen op onze eilanden, een verkeerd begrijpen, een gebrek aan liefde.

Er bestaat onbewust wel een eenheid, doch de uitingen daarvan zijn verre te zoeken. Er moet een eenheid komen, die zich uit in alle dingen van het sociale en politieke leven in dit gebiedsdeel.

„Wordt er tegenwoordig genoeg gedaan om dit doel te bereiken, wordt er genoeg gedaan om de liefde der diverse Nederlandse bevolkingsgroepen voor elkaar te vergroten, om te geraken tot een krachtig aaneengesmeed volksbewustzijn, hetwelk in deze tijd meer dan ooit nodig is?

Moeten wij onszelf ook niet eens in onze kleine gemeenschap afvragen: Hebben wij in het verleden ten volle onze plicht gedaan? Hebben wij alles gedaan wat in ons vermogen was om wrijving te voorkomen in onze samenleving? Hebben wij genoeg liefde gedemonstreerd? Beseffen wij volkomen, dat wij tot elkaar horen als Nederlanders, als een Nederlandse nederzetting in een vreemd werelddeel?

Laten wij ons tot Aruba bepalen, ofschoon deze opmerkingen voor een groot deel ook van toepassing zijn op de andere eilanden, behorende tot de Nederlandse Antillen.

Wij zien prijzenswaardige pogingen van het Algemeen Nederlands Verbond om de kennis van de Nederlandse taal en cultuur uit te breiden door het organiseren van lezingen, toneeluitvoeringen, filmvertoningen, enz.; het Oranje-Comité wordt gevormd ter viering van Nederlands Vrijheidsdag; er wordt propaganda gemaakt voor een wandelmars, die tevens ten doel heeft „het aankweken en bevorderen van eensgezindheid, saamhorigheid en kameraadschap".

Dit is allemaal zeer nuttig werk en degenen, die er hun tijd en energie aan besteden, zijn alle lof waardig; doch wij vragen ons af: Wordt het constructieve werk, dat hier verricht wordt ten volle gewaardeerd? Zijn deze pogingen tot samensmeding der bevolking ten volle productief? Is de grond voldoende voorbereid om het zaad te ontvangen? Is de bevolking receptief genoeg voor deze demonstraties? En zo niet, waarom niet?

Wij geloven op deze vragen te kunnen antwoorden, dat o.i. de receptiviteit van de bevolking op verre na niet 100% is. De reden is niet zo eenvoudig weer te geven."

Hierna wijst de heer Nouël op de grote liefde van de Arubanen voor het Moederland en de Koningin en daarnaast op de stugge verhouding tussen de nieuwgekomen Nederlanders en de Arubanen. De oorzaken hiervoor gaat hij breedvoerig na, vooral ook wijzend op de invloeden van de beide Amerika's, die de afstammelingen van de Nederlandse pioniers der vroegere eeuwen hebben ondergaan.

Hij geeft echter ook de weg aan om tot een betere verhouding te komen:

„Willen wij de banden aanhalen tussen Nederland en Aruba, willen wij de Nederlandse cultuur hier nieuwe vitaliteit inblazen, dan moet er weer toenadering gezocht worden, het contact tussen den Arubaan en den nieuwgevestigden Nederlander moet van beide kanten aangemoedigd worden. Een idealistische liefde voor het verafgelegen Moederland met uitschakeling van den nieuw uitgezonden Nederlander is niet op zijn plaats en is ook van geen practische waarde. Het is in de eerste plaats nodig, dat er een betere verstandhouding geschapen wordt tussen de beide groepen."

Van groot belang acht de schrijver de toenadering tussen den ontwikkelden Arubaan en den Nederlander uit het Moederland.

„Immers de opinie van het „volk", de koenoekoe-mensen, de arbeiders, het vissersvolk, komt steeds geheel overeen met de opinie der „shons"; zij denken zoals de „shons" denken, zij voelen zoals de „shons" voelen. De „shons" zijn de zonen hunner vroegere leiders en die blijven zij in alle opzichten getrouw. Zonder de tussenkomst der „shons" is het volk voor de nieuwgekomenen niet te bereiken. En de reden waarom, zoals wij bij het begin van dit stuk zeiden, de receptiviteit van de bevolking voor nationalistische demonstraties niet 100% is, moet gezocht worden in het feit, dat de verstandhouding tussen de „shons" en den nieuwgekomen Nederlanders niet is zoals het hoort.

Voor de Nederlandse zaak zou dus **alles** gewonnen zijn, indien deze verstandhouding verbeterd wierd.

Want al houdt men nog zoveel optochten en wandelmarsen en al zingt men nog zo luid het Wilhelmus en al organiseert men nog zoveel uitvoeringen in de Nederlandse taal, al deze dingen kunnen slechts het hunne bijdragen tot de liefde tot Nederland en tot saamhorigheidsgevoel onder de bevolking, wanneer in de harten van alle toeschouwers, toehoorders of deelnemers voor de huidige vertegenwoordigers van Europees Nederland sympathie, liefde, bestaat.

Evenals er eerst liefde en waardering moet bestaan in de harten der nieuwgekomenen jegens de Arubaanse Nederlanders, alvorens zij de belangen van het eiland kunnen leren inzien en het hunne kunnen bijdragen tot diens welvaart en vooruitgang.

Teneinde tot deze betere verstandhouding, deze wederzijdse goodwill te geraken, die absoluut nodig is voor elk opbouwend werk, behoort iets meer gedaan te worden, dan het schrijven van stukken in de krant, er moet actie komen.

HULDIGING GEZAGHEBBER WAGEMAKER.

Maandag as. (16 Juni) zal Gezaghebber Isaac Wagemaker, ter gelegenheid van zijn 12½ jarig ambtsjubileum receptie verlenen te zijnen huize van 20.30 tot 22 uur. Het huldigingscomité uit het Gouvernementspersoneel zal tijdens deze receptie zijn huldeblijk aan den Gezaghebber aanbieden.

ALARMSIRENES.

Dinsdag jl. werd een aanvang gemaakt met de montage van de alarmsirenes voor luchtbescherming op Aruba. Oranjestad wordt voorzien van vier en San Nicolas van drie sirenes. De installatie van deze instrumenten heeft door velerlei omstandigheden veel vertraging ondervonden (de in Nederland bestelde konden door de oorlog juist niet meer worden verzonden), doch thans zal naar verwacht wordt, binnen enkele dagen proefalarm kunnen worden gegeven, teneinde opstelling enz., der sirenes te toetsen.

CARIBE NAAR CURAÇAO.

De Sportclub „Caribe" hoopt de 3e Juli e.k. naar Curaçao te vertrekken, zijnde een tegenbezoek aan haar zustervereniging „Kwiek".

Er zal op het Kwiekterrein een Basketball-wedstrijd gehouden worden tussen een team van de „Curaçaose Sportclub" en van „Caribe".

EXAMEN MACHINESCHRIJVEN.

Aan de St. Mariaschool te Oranjestad behaalden op 7 Juni het diploma voor machineschrijven van de Bond van „Grote schrijvers St. Genesius", in de Nederlandse Taal de dames: Kluminda Croes; Yolanda Sabino; Aida Croes; Lucianita Ras; Ligia Ridderstap en Flor de Maria Maduro. In de Spaanse Taal de volgende dames: Sarita Oduber; Maria S. Lacle en Fermina Hernandez.

WIJ ONTVINGEN

TIJDSCHRIFT VOOR POLITIE EN MILITAIREN.

De koning is dood. Leve de koning. „De Politie op Curaçao" houdt na de 1e jaargang op te bestaan. Dit periodiek heeft verdienstelijk werk verricht, vooral onder de stuwende leiding van den heer G. Seppen. Nu is dit tijdschrift opgenomen in het keurig uitgegeven **„Militair- en Politie-tijdschrift voor Curaçao".** Het is bestemd voor de Corpsen Militaire Politietroepen, Burgerpolitie en de Veldwacht in het Gebiedsdeel Curaçao.

Redactie is E. L. Venema, Kapitein der Militaire Politietroepen. Sergeant-majoor H. Tiesma voert de administratie. Vaste medewerkers zijn Kapitein der Militaire Politietroepen T. A. J. van Erp; Hoofdinspecteur van Politie W. J. van der Kroef; inspecteur van Politie G. Seppen; res. 1e Luitenant der Militaire Politietroepen F. M. Thyssen; res. 1e Luitenant der Militaire Politietroepen G. J. Botterweg; Sergeant-majoor der Militaire Politietroepen H. Tiesma; Hoofdagent van Politie J. Linker.

Het eerste nummer is keurig uitgegeven en voorziet in een lang gevoelde behoefte. De inhoud lokt tot citeren en het geven van een indruk der degelijk bestudeerde stukken, maar „gehele of gedeeltelijke overname" is behoudens de nodige formaliteiten verboden. En wat te verwachten is, het artikel staat er bij, waarop dat alles rust, artikel 15, derde lid „Auteursverordening 1913". En in het hol van den leeuw......

Daarom leest het zelf maar. Het is het waard.

FILM.

„THE INVISIBLE WOMAN"

Een geestige en zeer vermakelijke film is "The invisible woman", waarin de hoofdrollen worden vertolkt door John Barrymore, Virginia Bruce en John Howard.

Geheimzinnigheid, vermakelijkheid dragen heel veel bij deze tot een zeer bekoorlijke film te maken.

LONDON CAN TAKE IT.

Inderdaad, Londen kan het hebben. Die voortdurende en onmeedogende bombardementen. Maar wat een heldenmoed, die in een soort van vervoering een enkele grandiose daad stelt. Maar een geheel volk, dat dag in en dag uit de zwaarste slagen accepteert: de vernietiging van huis en hof, de dood van lieve familieleden en medeburgers, een zwerven van de ene schuilkelder naar de andere, een beroofd-zijn van alle rust. De Londenaars kunnen het hebben deze felle mensenmoord, dit doden van alle geluk. Londen schrijft geschiedenis in deze verdwaasde wereld. Londen maakt zich tot een stad van helden.

„London can take it", is een verfilmd heldendicht, dat ons aangrijpt tot in het diepst onzer zielen. In Londen ligt het oorlogsfront van Engeland. Een volk met millioenen helden moet noodzakelijkerwijze winnen. Deze aangrijpende film draait tijdens het weekend in Cinelandia.

„BACK STREET".

Wie Charles Boyer wel eens meer heeft zien spelen (men denke aan "The garden of Allah" en "Algiers", e.a.) zal zich wel overtuigd gevoeld hebben hier met een groot artist te doen te hebben.

Nogmaals treedt deze man op in een van zijn grootste vertolkingen, nl. in de film "Back Street", welke film hier dit week-einde in het West-End theater wordt gedraaid.

Goed spel met mooie taferelen maakt "Back Street" tot een film die zeer aan te bevelen is.

EMMASTAD.

SOCIËTEIT „ASIËNTO".

Dagschotels:

Heden: Nassi goreng.
Morgen: Biefstuk, geb. aard., sperciebonen.
Zondag: Kip, geb. aard. compote.

Agenda:

Vrijdag, 13 Juni 19.30 uur Competitie biljarten „A" klasse.
Zondag, 15 Juni 17.30—19.30 uur. Thé-dansant m.m.v. de „Oranje-Band".
Maandag, 16 Juni 19.30 uur Competitie biljarten „B" klasse.
Dinsdag, 17 Juni 19.30 uur Competitie biljarten „C" klasse.
Woensdag, 18 Juni 19.30 uur Competitie biljarten Hoofdklasse.

Thé-dansant.

Zondag 15 Juni as., zal m.m.v. de „Oranje-Band" een thé-dansant in de Club worden gegeven. Introductie toegestaan, mits de geïntroduceerde zich in gezelschap van een employé van de C.P.I.M./C.S.M. bevindt. Aanvang 17.30 uur.

WACHTDIENSTEN.

Vrijdag, 13 Juni 1941.

Telegram Afdeling: Hr. Schaap, tel. 547, Amalia van Solmslaan 4.
Shipping & Supplies: Hr. Polvliet, tel. 455, Hotel kamer 57.
Scheepvaart Afdeling: Hr. Zee, tel. 690, Emmalaan 1.

PROTESTANTSE GEMEENTE EMMASTAD.

Kerkdiensten Zondag 15 Juni: 9.30 en 19.00 uur (Hernhutter Liturgie Zondag IV). Voorganger: Ds. C. Th. Steenstra.

SPORTCLUB „ASIËNTO".

Voetbal.

Zondag, 15 Juni as., vriendschappelijke wedstrijd **Asiënto 1 — Jong Curaçao 1.** Terrein Rio Canario; aanvang 16.30 uur.

Opstelling Asiënto 1:
Nieuwkerk
Bronk Boll
Rigaud De Wolf Goedhart
Opschoor Dussel Houting Oostlander Kroon

TE KOOP AANGEBODEN:

Auto merk Ford tegen elk aannemelijk bod.
Te bevragen: Irenelaan 11.

TE KOOP AANGEBODEN:

1 eikenhouten slaapkamer-ameublement.
Te bevragen na 16 uur, Alexanderlaan 9.

FEUILLETON

Het Huis vol Haat.

3).

Vance zuchtte. „Geen aardige kerel, Markham. Is Chester soms een typische vertegenwoordiger van de familie Greene? Ik heb de laatste jaren zo weinig met de élite omgegaan, dat ik zo goed als niets weet van de nabobs van East Side."

Markham knikte peinzend.

„Ik ben bang, dat dit zo is. De familie Greene was oorspronkelijk flink en gezond, maar bij de tegenwoordige generatie vertonen zich ontaardingsverschijnselen. De oude Tobias — Chesters vader — was een ruw en hoekig, maar in vele opzichten bewonderenswaardig iemand. Hij schijnt echter de laatste erfgenaam van de goede eigenschappen der Greene's geweest te zijn. Wat er nu nog van over is, is niet geheel intact meer. Te veel geld en te veel vrije tijd, vermoed ik, en te weinig zelfbeheersing. Aan de andere kant vind je bij de Greene's een zekere intellectualiteit. Zij moeten, naar het schijnt, goede koppen hebben; maar zij zijn oppervlakkig en slaan verkeerde richtingen in. Ik geloof, Vance, dat je Chester onderschat. Ondanks zijn banaliteit en zijn verwijfde manieren is hij niet zo dom als jij wel denkt."

„Ik Chester voor dom houden? Maar mijn beste Markham, je doet mij bitter onrecht aan. Neen, neen, hij is zelfs schranderder dan jij denkt. Die oedematische oogleden omsluieren een paar slimme ogen. Juist zijn bestudeerd onbenullige pose heeft mij er toe gebracht je aan te raden het onderzoek persoonlijk ter hand te nemen."

Markham leunde wat achterover en kneep zijn ogen dicht.

„Wat heb je in de zin, Vance?"

„Dat heb ik je gezegd, ik heb gevoelens, precies als Chester."

Door dit ontwijkende antwoord wist Markham, dat Vance er voor het ogenblik niet aan dacht zich duidelijker uit te laten; na een korte stilte liep hij naar de telefoon.

Hij belde inspecteur Moran, den chef van de detective-afdeling op. Na een kort gesprek wendde hij zich glimlachend tot Vance.

„Je vriend, brigadier Heath, behandelt de zaak. Hij was juist op het bureau en komt onmiddellijk hier."

Binnen het kwartier kwam Heath. Ondanks het feit, dat hij die nacht zo goed als niet geslapen had, zag hij er biezonder fris en energiek uit. Hij drukte Markham de hand en zeide toen hij Vance zag:

„Als ik het niet gedacht had: Mr. Vance! Wat heeft u hier gebracht, sir?"

Vance stond op en schudde hem de hand.

„Helaas, brigadier, heb ik mij sinds onze laatste ontmoeting bezig gehouden met terracotta-beeldjes en dergelijke dingen. Maar ik ben blij, dat er nu weer eens een misdaad ten tonele komt. Ben je het niet met me eens brigadier, dat de wereld zonder nu en dan een mooie en duistere moord, hopeloos vervelend zou zijn?"

Heath kneep één oog dicht en wierp Markham een vragende blik toe. Hij kende Vance reeds te lang om zijn cynisme niet te doorzien.

„Het gaat om de zaak Greene, brigadier," zeide Markham.

„Dat dacht ik wel. Maar we hebben nog niets definitiefs gevonden. We gaan alle beroepsinbrekers na en controleren hun alibi's voor vannacht. Maar het zal wel een paar dagen duren, voor we daarmede klaar zijn. Als de kerel, die het zaakje opgeknapt heeft, niet bang geworden was voor hij de buit te pakken had, dan zouden wij hem misschien te pakken gekregen hebben door de pandjeshuizen of de banken van lening. Maar iets heeft hem van streek gebracht, anders zou hij niet te keer gegaan zijn, zoals hij gedaan heeft. En dat brengt mij er toe te denken, dat het misschien een nieuweling in het vak is. En als dat zo is, dan wordt ons werk er niet makkelijker door. Wat wilt u over de inbraak weten, sir?"

Markham aarzelde. De nuchtere opvatting van de brigadier, dat een gewone inbreker de schuldige was, bracht hem enigszins van zijn stuk.

„Chester Greene was zoëven hier," zeide hij dan, „en hij schijnt overtuigd te zijn, dat de schoten niet door een dief gelost zijn. Hij heeft mij als speciale gunst gevraagd de zaak zelf ter hand te nemen."

Heath bromde spottend. „Wie anders dan een bang geworden inbreker zou twee vrouwen neerschieten?"

„Precies, brigadier," mengde Vance zich in het gesprek. „Maar kijk eens, het licht brandde in beide kamers, hoewel de vrouwen reeds een uur te voren naar bed gegaan waren; en bovendien zijn tussen de twee schoten verscheidene minuten verlopen."

„Dat weet ik ook allemaal. Maar wanneer er een amateur aan het werk geweest is, dan kunnen we niet precies zeggen, wat daar vannacht boven gebeurd is. Wanneer zo'n kerel zijn hoofd verliest —"

„Ah! Daar zit hem juist de knoop. Wanneer een dief zijn hoofd verliest, dan is hij niet in staat van de ene kamer naar de andere te lopen om de lichten op te draaien, aangenomen zelfs, dat hij weet waar en hoe ze op te draaien. En zeer zeker zal hij niet verscheidene minuten in een donkere hall rondlopen, nadat hij iemand neergeschoten en het huis gealarmeerd had. Dat lijkt me geen paniekstemming, maar veeleer iets opzettelijks. En bovendien, wat had die amateur-dief in de boudoirs te doen, terwijl zijn buit beneden in de eetkamer was?"

„Daar zullen we wel achter komen, als we onzen man te pakken hebben."

„De quaestie is, brigadier," zeide Markham, „dat ik Mr. Greene beloofd heb de zaak ter hand te nemen en daarom zou ik graag alle mogelijke biezonderheden willen horen. Je begrijpt natuurlijk, dat ik me daardoor in geen enkel opzicht met jouw werkzaamheden wil bemoeien. Wat ook het resultaat van de zaak is, jouw afdeling zal daarvoor alle eer krijgen."

„Ja, dat komt wel in orde, sir. Maar ondanks Mr. Vance's bewering, geloof ik niet, dat er iets biezonders in deze zaak gevonden zal worden."

„Misschien niet. Maar ik heb nu eenmaal mijn woord gegeven en ik zal vanmiddag het terrein gaan verkennen, als je mij een paar inlichtingen wilt geven."

Wordt vervolgd.